

## Pohvala rogaču kojega sam nakanio ubiti

Kažu da su znanstvenici dokazali  
očajnički vapaj stabla kada ga udara i siječe sjekira  
ili reže pila ali mi ga ne možemo čuti

Jer – i stabla su živa bića i kad im se uzima život  
u panici su pate vrište u smrtonosnu hropcu  
ali nama nečujni krik jedino je što mogu uraditi

Platio sam bio rođaku da posiječe golem rogač  
divlji samonikao na dolcu iznad pradjedova gumna  
jer žilama je ugrozio jedinstveno skladnu građevinu

Podkopao je kamene ploče one su se stale uzdizati  
i izobličavati se onako ravne i goleme te je sve slutilo  
na rasap i nestanak najljepšega ikada viđena vršilišta

Sjećajući se djetinjstva vršidbe i pavanja drvenim lopatama  
nisam mogao dopustiti da divljak razruje i gumno i stožer  
premda rogače obožavam o njima sam pisao priču

Jedinstven je to i ponosan biljni rod – bio divlji ili pitom  
ali ne može opstati ako mu krošnja ne vidi more  
a žile ako ne dotiču kamen – zato ga se i ovdje hvata

A budući da su rogači živa bića i domaći – tu na Prevlaci  
gdje ih je mnogo te krajoliku daju zgusnutost zelenila  
sigurno se međusobno i sporazumijevaju – tko zna kako

Priča je bila o jednome od njih čijeg su mladca presadili daleko  
no umro je bez pogleda na more i bez kamena uz žile u zemlji  
a roditelje mu strani su vojnici sjekli ne razumijevajući bilo što

No eto što mi se dogodilo – sada ja moram sjeći rogač  
kojemu sam dužan svu ljepotu i nježnost osjećaja u toj priči  
nikada dovršenoj – valjda se sudbina nadvila nada nas

Međutim iz posječena su debla iznikli brojni izdanci  
a korijenje mu nije popuštalo i dalje dižući gumne ploče  
mladice sam osobno poprskao otrovom zvanim cidokor

No kada ponovno dođoh na gumno – izrasle su već  
nove mladice – ubijam ih kemijom no one opet izrastaju  
odasvuda – gdje god ima imalo kore nad zemljom ili ispod nje

I evo već petu godinu tako – ja nemilosrdno i ljutit  
ubijam rogačevu nevinu dječicu bez milosti kao svi tirani  
nimalo mi nije utjeha podsjećanje na Bibliju Heroda ili kajanje

No ljudski sam rod i porod mojih predaka ne mogu  
i ne smijem dopustiti raspad ove veličanstvene gradnje  
makar dok sam ja živ a kasnije tko zna što će i kako će biti

Mlađahni se novorođeni rogačići raduju svakom srku života  
darujući mi kisik koji udišem – no ja ih ništim nemilice  
u iznuđenome ratu okorjeli sam neprijatelj rogaču

A što bih ja htio – nemoguće – da gumno obstane vječno  
dok ja starim i prolazim još uvijek bahat prema prirodi  
dobit ću sve bitke protiv rogačeva podmladka

No sigurno ću izgubiti rat – konačna će pobjeda biti njegova  
te njegova roda i poroda i ovdje i na Prevlaci  
u Grčkoj u Italiji na Cipru i posvuda u božjemu carstvu

Naime i drugdje iz nekadašnjih mozaika i kupališta i vila  
izbijaju rogači i druga stabla i žilje bilje i obilje zelenja  
no ne dam gumno – nerazuman ljudski stvor i inatljiv

Svevišnjega slutim kako mi se smješka  
ponovno posprdno i sažaljivo

*Novi Vinodolski, 26. kolovoza 2009.*